

VIRUS MALIH BOGINJA STAVLJEN NA PROBU

Dr Stefan Lanka pobeđuje na sudu...

Caroline Markolin, Ph.D.

dr Lanka pred novinarima

Još od ranih devedesetih godina, nemački biolog dr Stefan Lanka bio je na čelu izazivača medicinske teorije koja tvrdi da virusi prouzrokuju zarazne bolesti kao što su hepatitis, AIDS, grip, dečja paraliza, herpes ili male boginje. Caroline Markolin je detaljno predstavila njegov rad u svom video predavanju „Virus Manija” (pogledati 2. deo snimka na ovoj internet stranici – sa početkom 08:08).

Na osnovu svojih proučavanja iz virologije, dr Lanka je otkrio da su virusi vitalne komponente jednostavnih životnih formi, koje ne postoje u kompleksnim organizmima kao što su ljudi, životinje ili biljke. Njegova istraživanja pokazuju da su virusi, za koje se veruje da izazivaju „virusne infekcije”, u stvari obične čelijske čestice, koje su pogrešno protumačene kao sastavni delovi virusa o kojima je reč. Dr Lanka je takođe otkrio da virusi nemaju destruktivno dejstvo na domaćina, kako se obično veruje. Ova otkrića su u potpunom skladu sa otkrićima dr Ryke Geerd Hamera, koji je još 1980-ih godina dokazao, nasuprot zvaničnoj teoriji, da mikrobi ne čine nikakvu štetu organizmu, već naprotiv, igraju ključnu ulogu tokom procesa isceljenja (pogledati Četvrti biološki zakon Nove Medicine).

Sudski proces „**virus malih boginja**” između dr Stefana Lanke i nemačkog lekara Davida Bardensa do sada je privukao međunarodnu pažnju (pogledati reportaže iz 2015. CTV News Canada i BBC News). Ovaj sudski slučaj nije samo podgrejao neprekidnu „debatu o virusima”, već i diskusiju o opravdanosti vakcinacije dece i o vakcinaciji uopšte.

Evo kratkog pregleda tog sudskog postupka:

Dr Lanka je **24. novembar 2011.** na svojoj internet stranici objavio da će dati 100.000 eura svakome ko može da dokaže postojanje virusa malih boginja. Objava glasi ovako: „Nagrada će biti isplaćena ukoliko se prezentuje naučna publikacija, u kojoj se ne samo tvrdi da virus postoji, već takođe i dokazuje, između ostalog, sa tačno određenim prečnikom virusa malih boginja.”

Dr David Bardens se **januara 2012.** poziva na dr Lankino obećanje. Ponudio mu je šest radova na spomenutu temu i zatražio mu da prebaci 100.000 eura na njegov bankovni račun.

Tih šest publikacija su:

1. Enders JF, Peebles TC. Propagation in tissue cultures of cytopathogenic agents from patients with measles. Proc Soc Exp Biol Med. 1954 Jun; 86(2): 277-286.
2. Bech V, Magnus Pv. Studies on measles virus in monkey kidney tissue cultures. Acta Pathol Microbiol Scand. 1959; 42(1): 75-85
3. Horikami SM, Moyer SA. Structure, Transcription, and Replication of Measles Virus. Curr Top Microbiol Immunol. 1995; 191: 35-50.
4. Nakai M, Imagawa DT. Electron microscopy of measles virus replication. J Virol. 1969 Feb; 3(2): 187-97.

5. Lund GA, Tyrell, DL, Bradley RD, Scraba DG. The molecular length of measles virus RNA and the structural organization of measles nucleocapsids. J Gen Virol. 1984 Sep; 65 (Pt 9):1535-42.
6. Daikoku E, Morita C, Kohno T, Sano K. Analysis of Morphology and Infectivity of Measles Virus Particles. Bulletin of the Osaka Medical College. 2007; 53(2): 107-14.

Dr Lanka je odbio da isplati novac zbog toga što, po njegovom mišljenju, ove publikacije nisu obezbedile adekvatan dokaz. Nakon toga, dr Bardens je dr Lanku tužio sudu.

Okružni sud u Ravensburgu na jugu u Nemačke, je **12. marta 2015.** doneo presudu da su kriterijumi koje je dr Lanka u objavi zahtevao ispunjeni, i naredio mu da isplati nagradu. Dr Lanka je podneo žalbu.

Viši regionalni sud u Štutgartu (OLG) je **16. februara 2016.** ponovo je procenio prvu presudu, presuđujući da dr Bardens nije ispunio kriterijume, s obzirom na to da nije obezbedio dokaz postojanja virusa boginja u bar jednoj studiji (publikaciji), kako je to zahtevao Dr Lanka u svojoj objavi. Zbog toga, dr Lanka ne mora da isplati novčanu nadoknadu.

Prvi Civilni Senat Nemačkog Saveznog Suda Pravde (BGH) potvrdio je **1. decembar 2016.** presudu Suda u Štutgartu (OLG).

Kritičari ove sudske presude tvrde da je pobeda dr Lanke bazirana jedino na tome kako je formulisao ponudu nagrade, naime da isplati 100.000 evra za dokaz postojanja virusa malih boginja u *jednoj* publikaciji (što dr Bardens nije mogao da obezbedi). Ovaj argument, međutim, odvlači pažnju od suštine problema.

Prema zapisniku sudskog postupka (strana 7, prvi pasus), Andreas Podbielski, šef Odseka za medicinsku mikrobiologiju, virusologiju i higijenu na Univerzitetnoj klinici u Rostoku, koji je bio jedan od imenovanih veštaka na suđenju, izjavio je da, iako postojanje virusa malih boginja može da se zaključi iz *rezimea ovih šest papira* koje je ponudio Dr. Bardens, niko od autora nije sproveo eksperimente u kontrolisanim uslovima u skladu sa međunarodno definisanim pravilima i principima dobre naučne prakse (pogledati takođe metod „indirektni dokaz“). Profesor Podbielski ovaj nedostatak eksperimenata u kontrolisanim uslovima otvoreno smatra za „slabost u metodologiji“ ovih publikacija, koje su, povrh svega, jedine relevantne studije o ovoj temi (ne postoje druge publikacije koje nastoje da dokažu postojanje „virusa malih boginja“). Stoga, kako stvari stoje sada, tek treba dostaviti publikaciju o postojanju virusa malih boginja koja predstavlja test dobre nauke.

Pored toga, na suđenju je zabeleženo da suprotno svojoj zakonskoj obavezi prema članu 4 Zakona o zaštiti od infekcije, Institut Robert Koch (RKI), najveći autoritet u Nemačkoj na polju infektivnih bolesti, nije sproveo i objavio testove o navodnom virusu malih boginja. U RKI tvrde da su sproveli interne studije o virusu malih boginja, ali, međutim, odbijaju da predaju ili objave rezultate.

Dr Lanka: „Presudom Vrhovnog suda u procesu o virusu malih boginja, svaka nacionalna i internacionalna izjava o navodnom virusu malih boginja, zaraznosti malih boginja, te koristi i bezbednosti vakcinisanja protiv malih boginja, nije više naučnog karaktera i zbog toga je lišena svoje pravne osnove.”

Izvor: www.LearningGNM.com